

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 กล่าวนำ

อุบัติเหตุจราจรที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้ามีอัตราและรุนแรงสูง คนเดินเท้าจำนวนมากไม่มีความรู้เรื่องถนนและอาจจะไม่มีประสบการณ์เลยว่าสภาพการจราจรในบริเวณนั้นเป็นอย่างไร บางคนไม่เข้าใจแม้ภาษาที่ปรากรถอยู่บนป้ายหรือสัญญาณต่างๆ ในทำนองเดียวกันคนเดินเท้าบางคนจิตใจไม่ได้จดจ่ออยู่ที่สภาพการจราจร ไม่ค่อยของน้ำหนักที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือไม่ควรข้ามถนน ป้องครั้งที่ไม่มีความอดคลึง และมีแนวโน้มที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะฉะนั้น คนเดินเท้าซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงสูงมากกลุ่มนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทราบนักถึงปัญหาเหล่านี้ จึงทำการศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุและความไม่สงบกับคนเดินเท้า เพื่อใช้นำการดำเนินวิศวกรรมทางแนวทางแก้ไขป้องกัน รวมถึงเสนอแนวทางในการวางแผนปรับปรุงความปลอดภัยและความสะดวกของคนเดินเท้าในประเทศไทย

การสรุปผลการวิจัยจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ การสรุปผลการรวบรวมข้อมูลอุบัติเหตุจราจรที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้า การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุจราจรและความไม่สงบที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้า การสรุปผลการเสนอมาตรการแก้ไขอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าในสถานที่คัดเลือก และแนวทางในการวางแผนปรับปรุงความปลอดภัยและความสะดวกของคนเดินเท้าในประเทศไทย

6.2 สรุปผลการรวบรวมข้อมูลอุบัติเหตุจราจรที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าในจังหวัดสงขลา

- การรวบรวมอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าของ สถานีตำรวจนครบาลอำเภอหาดใหญ่ และอำเภอเมืองสงขลา ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ข้อมูลอุบัติเหตุคนเดินเท้ามีการรายงานน้อย
- การรวบรวมข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าของแขวงการทางสงขลา ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุของแขวงการทางสงขลา ไม่มีข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าเลย
- การรวบรวมข้อมูลอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าของ โรงพยาบาลศูนย์หาดใหญ่ โรงพยาบาลสงขลา และโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี และพบว่า

มีจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินท้าเป็นจำนวนมาก แต่ข้อมูลของโรงพยาบาลรายละเอียด
เกี่ยวกับบริเวณและลักษณะการเกิดอุบัติเหตุ จึงไม่สามารถนำข้อมูลมาศึกษาถึงสาเหตุของการเกิด
อุบัติเหตุกับคนเดินท้าได้

6.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุจราจรและความไม่สะควรที่เกิดขึ้นกับคนเดินท้าใน จังหวัดสงขลา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลอุบัติเหตุจราจรของสถานีตำรวจนครบาลร้านแกลหาดใหญ่และอำเภอ
เมืองสงขลา ปี 2538 – 2543 เป็นระยะเวลา 6 ปี และมีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต จำนวน 94 ราย พนบว่า

- ลักษณะการชนสูงสุด คือ การชนในขณะคนเดินท้าข้ามถนน (57%)
- กลุ่มอายุที่มีอุบัติเหตุจราจรสูงสุดคือ กลุ่มอายุ 10 - 19 ปี (19%)
- อัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิต 1.6 : 1
- ช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุจราจรสูงสุดคือ ช่วงเวลา 19.00 – 20.00 น. (11%)
- ยานพาหนะที่ชนสูงสุดคือ รถจักรยานยนต์ (47%)

นอกจากนี้ จากการศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบันและลักษณะการจราจร พนบว่า ปัญหาอุบัติ-
เหตุและความไม่สะควรของคนเดินท้าเกิดจากปัจจัย 2 ด้าน คือ ด้านกายภาพของถนน ซึ่งเป็น
ปัญหาสำคัญอันหนึ่งที่จะนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุและความไม่สะควรกับคนเดินท้า รวมถึงปริมาณ
การจราจรและความเร็วของยานพาหนะในแต่ละบริเวณที่สูงมาก และปัญหาด้านพฤติกรรมของ
คนเดินท้าและผู้ขับขี่ยานพาหนะ จากการศึกษา พนบว่า มีผู้ขับขี่ที่ขาดความเร็วเพื่อให้คนเดินข้าม
ถนนเฉลี่ย 32.0% และหยุดให้คนเดินข้ามถนนเฉลี่ยเพียง 9.4% โดยบริเวณที่ผู้ขับขี่หยุดให้คนเดิน
ข้ามถนนสูงสุดคือ หน้าศูนย์การค้าไอเดียน (24.5%) ซึ่งบริเวณนี้ความเร็วของยานพาหนะค่อนข้าง
ต่ำ ส่วนบริเวณที่ต่ำสุดคือ หลังสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (2.7%) โดยบริเวณนี้เป็นช่วงทางตรงที่
ยาวมาก และมีปริมาณและความเร็วของยานพาหนะสูง

6.4 สรุปมาตรการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรและความไม่สะควรของคนเดินท้า ในสถานที่ตัดเลือก

จากการศึกษาที่ผ่านมา พนบว่า หัวใจสำคัญในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรและความ
ไม่สะควรของคนเดินท้า ที่สำคัญมาตรการด้านวิศวกรรมจะต้องเป็นไปในแนวทางดังต่อไปนี้

- การฉะลอกความเร็วของยานพาหนะ

- การพิจารณาคัดเลือกทางข้ามที่เหมาะสม (สั้น/มีคนข้ามเป็นประจำ/ชัดเจน)
 - การออกแบบทางเท้า/ทางเดินที่เหมาะสม (ความชุ่ม/คุณภาพ/เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้พิการ/
สามารถแยกคนเดินเท้าและyanพาหนะ)
 - การบำรุงรักษาทางเท้า/ทางข้ามให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานอยู่เสมอ
 - การปรับปรุงแสงสว่างและสภาพแวดล้อมของทางข้าม/ทางเท้า/ทางเดิน

จากการนำเกณฑ์ของ 4 ประเทศ มาใช้พิจารณาคัดเลือกสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่คัดเลือก พบว่า ในแต่ละชุดของมือถือ 3-4 คำตอน การจะติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในประเทศใดก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพพื้นที่ของผู้ใช้ สำหรับผู้ไม่มีความรู้อาจมีความยุ่งยากในการเลือก แต่สำหรับผู้ที่มีความรู้ด้านวิศวกรรมราชรถจะไม่ยุ่งยากในการเลือกติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในสำหรับคนข้ามถนน

จากการศึกษาผู้วัยรุ่นมีความเห็นว่า เกณฑ์ของ JICA (ญี่ปุ่น) น่าจะเหมาะสมที่สุด เพราะอยู่ในโซนเอเชียเช่นเดียวกับประเทศไทย ลักษณะทางด้านกายภาพและสภาพแวดล้อมของพื้นที่น่าจะใกล้เคียงกัน แต่มีข้อดีอื่นที่ยุ่งยากในการวิเคราะห์ควรใช้โปรแกรมประยุกต์เพื่อให้เป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์ แต่ในทำนองเดียวกัน การคัดเลือกสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนข้ามถนน ไม่ว่าอาชญากรรมใดในการพิจารณา ก่อนตัดสินใจเลือกสุดท้ายจะต้องพิจารณาความเหมาะสมในหลายๆ ปัจจัย โดยผู้วัยรุ่นขอเสนอแนวทางในการพิจารณาดังต่อไปนี้

- คาดว่าสามารถแก้ปัญหาอุบัติเหตุและความไม่สงบของคนเดินเท้าได้
 - มีผลกระทบกับการจราจรและสภาพแวดล้อมของพื้นที่น้อย
 - คาดว่าจำนวนของผู้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในการข้ามถนนไม่น้อยกว่า 50%
 - พิจารณาจำนวนของผู้ที่มีข้อจำกัด เช่น ผู้พิการ คนสูงอายุ คนที่นั่งรถเข็น และเด็กเล็ก ถ้ามีมากกว่า 10% ให้เลือกสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อผู้ที่มีข้อจำกัด
 - ถ้าเป็นการติดตั้งสะพานลอยคนเดินข้ามต้องมีจำนวนผู้สูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) ข้ามถนน ไม่เกิน 20% ของคนข้ามถนนทั้งหมด
 - คุ้มค่ากับการลงทุน
 - ความเป็นไปได้ในเมือง
 - ไม่มีปัญหากับความสวยงามของพื้นที่
 - ไม่มีทางเลือกอื่นๆ ที่เหมาะสมกว่า

ปัญหาเหล่านี้ดังกล่าวเป็นสาเหตุการใช้กฎหมายบังคับ และการให้ความรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการใช้รถใช้ถนน โดยผู้วิจัยขอเสนอแนวทางในการปรับปรุงดังต่อไปนี้

- ออกกฎหมายบังคับให้ขานพาหนะใช้ความเร็วไม่เกิน 25 กม./ชม. บริเวณทางข้าม
- เข้มงวดวิจัยจราจร มีการจับ/ปรับผู้กระทำผิดกฎหมายรายต่อชั่วโมง
- ออกกฎหมายจับ/ปรับผู้ที่ไม่ขานถนนโดยใช้สะพานลอยคนเดินข้าม (บริเวณที่มีการติดตั้งสะพานลอยคนเดินข้าม ครอบคลุมระยะทาง 200 เมตร)
- ให้ความรู้เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมและสร้างจิตสำนึกในการใช้ถนนอย่างปลอดภัย
- บรรจุรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายจราจร และสัญลักษณ์ ต่างๆ ที่จำเป็นต้องรู้ในการใช้รถใช้ถนน เข้าในหลักสูตรการศึกษาปกติ

จากการพิจารณาปรับปรุงสภาพของพื้นที่ใน 3 ด้าน สามารถสรุปงบประมาณในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรและความไม่สงบของถนนเดินเท้าในแต่ละพื้นที่ ดังแสดงในตาราง 6.1

ตาราง 6.1 สรุปงบประมาณการลงประมาณในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรและความไม่สงบของถนนเดินเท้า

หมายเลข/ถนน	บริเวณ	งบประมาณ (ล้านบาท)				หมายเหตุ
		1*	2*	3*	รวม	
407	หน้าบ้านริมที่สูงคลาแคนนิ่ง จำกัด	0.30	1.00	0.03	1.33	ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณติดตั้งไฟสัญญาณจราจรสำหรับถนนข้ามถนน
408	หน้าตลาดน้ำบ้านสวนถุด	0.50	1.00	0.03	1.53	ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณติดตั้งไฟสัญญาณจราจรสำหรับถนนข้ามถนน
ชาทก์	หลังสถาบันพทในโลหะชุมงคล	0.50	0.10	0.01	0.61	
ปะท่า	หน้าโรงเรียนวราเรียมลิน	0.05	3.50	0.01	3.56	ส่วนใหญ่เป็นงบประมาณสำหรับสร้างสะพานลอยคนเดินข้าม
พอกพือ	หน้าโรงเรียนเทศบาล 2	0.50	0.10	0.02	0.17	
นพัทธ์อุทิศ 3	หน้าศูนย์การค้าไอเดียน	0.03	0.02	0.02	0.07	

หมายเหตุ: 1* หมายถึง การปรับปรุงสภาพของช่วงทาง/ทางแยก/ทางเดิน

2* หมายถึง การปรับปรุงสภาพของทางข้าม/ป้าย/สัญลักษณ์บนผิวทาง

3* หมายถึง การปรับปรุงสภาพแสงสว่าง/ยานพาหนะ/สภาพแวดล้อม

6.5 แนวทางแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจราจรและความไม่สงบที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าในประเทศไทย

ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัญหาอุบัติเหตุและความไม่สงบที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าเกิดขึ้นจากตัวแปรสำคัญทั้ง 2 ด้านคือ ด้านกายภาพของถนน เช่น สภาพของทางเท้ารุกรานและมีสิ่งกีดขวาง และการออกแบบถนนหรือทางข้ามที่ไม่อ่อนนวยกับความปลอดภัยของคนเดินเท้า เป็นต้น ส่วนปัญหาด้านพฤติกรรมของคนเดินเท้าและผู้ขับขี่ยานพาหนะ เช่น ผู้ขับขี่yanพาหนะไม่ยอมชะลอ/หยุดให้คนเดินเท้าข้ามถนน และคนเดินเท้าก็ไม่ข้ามถนนในจุดที่จัดไว้สำหรับให้ข้ามถนนเป็นต้น ดังนั้น แนวทางในการพัฒนาความปลอดภัยและความสงบของคนเดินเท้าในประเทศไทย จะต้องอาศัยกระบวนการพื้นฐานทั้ง 3 ด้าน (3Es) คือ ด้านวิศวกรรม (Engineering) ด้านการศึกษา (Education) และด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) ซึ่งเป็นหลักสามกัลที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับคนเดินเท้า และผู้ใช้รถใช้ถนนอื่นๆ ที่ครอบคลุมหลากหลายด้านหลายสาขา และเป็นงานที่จำเป็นที่จะต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กันในทิศทางเดียวกัน จึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

6.5.1 การปรับปรุงด้านกายภาพ

วิธีการทางด้านวิศวกรรม เช่น การออกแบบด้านเรขาคณิต การควบคุมความเร็วของyanพาหนะ และการออกแบบสัญญาณไฟจราจรสำหรับคนข้ามถนน แต่การวางแผนสำหรับคนเดินเท้ามีความหมายรวมถึง การออกแบบทางเท้า การทำทางลาดชัน-ลง การวางแผนการใช้ที่ดิน การป้องกันการชนที่จะเกิดขึ้นกับคนเดินเท้า และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมสำหรับการเดินเท้า

- วิศวกรรมการทาง/จราจร กลยุทธ์ในการปรับปรุงความปลอดภัยและความสงบของคนเดินเท้า ได้แก่ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีในการเดินเท้า การลดปริมาณการจราจรและความเร็วของyanพาหนะ และการออกแบบทางข้าม เป็นต้น โดยเฉพาะ การข้ามถนนถือว่าปัญหาหลักของถนน/ทางหลวงที่มีปริมาณการจราจรเป็นจำนวนมาก สามารถแก้ไขได้ด้วยการออกแบบทางข้ามที่มีระยะทางในการข้ามถนนสั้น การลดความเร็วของyanพาหนะ และจัดการให้คนข้ามถนนในจุดที่จัดไว้สำหรับเดินข้ามถนน เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการข้ามถนน

- การออกแบบทางเท้า/ทางเดินและการนำร่องรักษากาล การออกแบบทางเท้าที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับคนเดินเท้า โดยเฉพาะผู้พิการและผู้สูงอายุ เช่น ระดับความกว้างของทางเท้า ต้องเพียงพอเหมาะสมในแต่ละบริเวณ ไม่มีสิ่งกีดขวางระหว่างการมองเห็นและการเดินเท้า มีสภาพแวดล้อมที่ดี และไม่ล้าชั้นจนเกินไป

ในทำนองเดียวกัน การนำรูปร่างทางเท้าสามารถเพิ่มการเดินเท้า และโดยเนพะผู้ที่พิการและสูงอายุจะมีปัญหาในการเดิน ถ้าทางเท้า/ทางเดินบริเวณนั้นชุบกระเบื้องสีสันสดใสสวยงามและมีความล้ำด้วยน้ำก็

6.5.2 การปรับปรุงตัวบทพุทธิกรรม

นอกจากการปรับปรุงความปลอดภัยและความสะดวกของคนเดินเท้า ด้วยการเตรียมพื้นที่การเดินเท้าดีแล้ว การจัดการเกี่ยวกับการเดินเท้ายังคงเป็นจุดเด่นของการเพิ่มการเดินทาง และการพยาบาลเปลี่ยนแปลงหัตถศิลป์ในการเดินเท้าและผู้ขับขี่ยานพาหนะ รวมถึงใช้กฎหมายบังคับให้ปฏิบัติตามกฎหมาย

- การศึกษา กลยุทธ์ด้านศึกษาดือ การพยาบาลสอน/ฝึกฝนให้คนเดินเท้าและผู้ขับขี่ยานพาหนะว่าจะใช้ถนนร่วมกันอย่างไรถึงปลอดภัย โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงความเสี่ยงต่างๆ บนท้องถนน

- การใช้กฎหมายบังคับ การใช้กฎหมายบังคับจะเกิดประโยชน์เมื่อผู้ขับขี่ยานพาหนะคนเดินเท้า และผู้ใช้ถนนอื่นๆ ยอมเชื่อฟัง เครื่องหมาย/กฎหมายบังคับ เช่น ผู้ขับขี่ยานพาหนะจะลดความเร็ว/หยุดให้คนเดินเท้าข้ามถนน คนเดินเท้าข้ามถนนในจุดที่จัดไว้สำหรับข้ามถนน เป็นต้น กลยุทธ์นี้รวมถึง การบังคับใช้พื้นที่ การเตรียมทางข้าม และเครื่องหมายเตือนเกี่ยวกับการใช้พุทธิกรรมที่เหมาะสมในการใช้รถใช้ถนน

6.6 ข้อเสนอแนะ ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

เนื่องจากการศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาปัญหาอุบัติเหตุจราจรและความไม่สะดวกของคนเดินเท้าบริเวณช่วงทางเท่านั้น ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อจากการวิจัยนี้เพื่อกันหาสาเหตุ และปัจจัยอื่นๆ ของการเกิดอุบัติเหตุและความไม่สะดวกกับคนเดินเท้าให้ครอบคลุมทั้งหมด และสามารถนำไปเป็นฐานข้อมูลในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและสะดวกมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. การศึกษาปัญหาอุบัติเหตุและความไม่สะดวกที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าบริเวณทางแยก
2. การใช้โปรแกรมประยุกต์แก้ไขปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าในประเทศไทย
3. การศึกษาวิเคราะห์ความเร็วของยานพาหนะที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุกับคนเดินเท้า
4. การศึกษาเกี่ยวกับอุบัติเหตุและความไม่สะดวกที่เกิดขึ้นกับคนเดินเท้าในภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย